

ความสุขแท้จริง ประการที่ 5

“ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา”

(มัทธิว 5:7)

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในโลกนี้ พระองค์ทรงมีความเมตตาต่อประชาชน พระองค์ทรงกระทำอัศจรรย์โดยการรักษาคนเจ็บป่วยและทำให้คนตายกลับคืนชีพ พระองค์ทรงเสก(ร้องให้) เมื่อทอดพระเนตรเห็นมารีย์ร้องให้ที่ลาซารัสพี่ชายของเธอเสียชีวิต พระองค์ทรงรู้สึกสะเทือนพระทัยเมื่อทอดพระเนตรเห็นหญิงม่ายร้องให้ที่บุตรชายคนเดียวของนางได้เสียชีวิต พระองค์ทรงรักษาชายตาบอดที่ตะโกนร้องว่า “ข้าแต่พระเยซู โอรสของกษัตริย์ดาวิดเจ้าข้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าคนบาปด้วยเถิด”

เราเป็นผู้มีเมตตาเมื่อเราสงสาร

- ผู้ได้รับความทุกข์ทรมาน
- ผู้ไม่มีอาหารรับประทาน
- ผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัย
- ผู้เจ็บป่วย
- ผู้ถูกคุมขัง
- ผู้อยู่โดดเดี่ยว เพราะขาดเพื่อน

เราเป็นผู้มีเมตตาเมื่อเราให้อภัยผู้อื่น และปราศจากความรู้สึกไม่ดีต่อผู้อื่น

กิจกรรม 1 : ให้มองดูรอบๆตัวว่า เพื่อนๆ ในชั้นเรียนคนใดต้องการความเมตตา

เขียนจดหมายให้กำลังใจแก่เขา

กิจกรรม 2 : ขอให้คุณแม่พาไปเยี่ยมเด็กๆ ที่ป่วยอยู่ในโรงพยาบาลในแผนกผู้ป่วยอนาถา นำของ

เล่นและขนมของเธอไปแบ่งปันให้เขาด้วย

กิจกรรม 3: สวดภาวนาวอนขอพระพรหวนให้เธอรู้จักให้อภัยกับผู้ที่ทำให้เธอเสียใจ